

Dato:
Kontor: Kontoret for Humanitært
Ophold og Udsendelse
Sagsbeh: CPE
Sagsnr.: 2012-946-0001
Dok.:

Notat om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4 (nu § 9 c, stk. 2) 4. kvartal 2012.

Ved besvarelsen af spørgsmål nr. 55 af 31. oktober 1996 fra Folketingets Retsudvalg tilkendegav Indenrigsministeriet (nu Justitsministeriet), at ministeriet fra den 1. januar 1997 ville fremsende kvartalsvise oversigter til Folketingets Retsudvalg (nu Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik), (Alm. Del – bilag 121), over meddelelse af midlertidige opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4 (nu § 9 c, stk. 2), til asylansøgere, som har fået afslag på asyl, men som ikke kan udsendes af landet på grund af udsendelsehindringer.

Opholdstilladelser meddelt i 4. kvartal 2012

Udlændingestyrelsen har den 22. april 2013 over for Justitsministeriet oplyst, at der i 4. kvartal 2012, i perioden 1. oktober 2012 – 31. december 2012, ifølge træk fra Udlændingeregisteret er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, til en bangladeshisk statsborger, en statsløs fra Kuwait, en aserbajdsjansk statsborger samt en sudanesisk statsborger.

1. Vedrørende den bangladeshiske statsborger, som Udlændingestyrelsen ud fra en konkret vurdering har meddelt opholdstilladelse, kan oplyses følgende:

Der er tale om en mandlig bangladeshisk statsborger, der indrejste i Danmark og søgte om asyl den 26. januar 1998. Den pågældende anførte ved indrejsen i Danmark samt under behandlingen af hans ansøgning om asyl, at han var statsborger fra Myanmar (Burma).

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Den 9. marts 1999 meddelte Flygtningenævnet den pågældende opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 (asyl).

Den 31. juli 2002 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om at inddrage den pågældendes opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 3, idet den pågældende ved partshøring hos Udlændingestyrelsen den 15. november 2001 havde oplyst, at han rettelig var statsborger fra Bangladesh. Flygtningenævnet stadfæstede den 15. maj 2003 Udlændingestyrelsens afgørelse. Flygtningenævnet fastsatte i den forbindelse udrejsefristen til den 15. juni 2003 og anførte, at den pågældende kunne udsendes til Bangladesh.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration (nu Justitsministeriet) meddelte den 31. juni 2003 den pågældende afslag på en ansøgning om humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b.

Udlændingestyrelsen har henholdsvis den 16. maj 2006, den 16. juni 2008 og den 3. september 2010 meddelt den pågældende afslag på opholdstilladelse som udsendeshindret efter dagældende udlændingelovs § 9, stk. 2, nr. 4, (nu § 9 c, stk. 2). Udlændingestyrelsen lagde ved afgørelserne bl.a. vægt på, at den pågældende ikke havde medvirket til udsendelsesbestræbelserne, og at Rigspolitiet ikke anså udsendelse af den pågældende for udsigtsløs.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration (nu Justitsministeriet) stadfæstede henholdsvis den 8. september 2006 og den 18. december 2008 styrelsens afgørelser af 16. maj 2006 og 16. juni 2006.

Rigspolitiet har gentagne gange, herunder bl.a. den 21. februar 2011 og den 10. oktober 2012 forelagt sagen for Udlændingestyrelsen med henblik på Udlændingestyrelsens vurdering af, om den pågældende skulle meddeles opholdstilladelse som udsendeshindret efter dagældende udlændingelovs § 9, stk. 2, nr. 4 (nu § 9 c, stk. 2).

Det fremgår af Rigspolitiets forelæggelse af 21. februar 2011, at den pågældende over for Rigspolitiet har oplyst, at han ikke ønskede at blive udsendt af Danmark, men at han ville medvirke til en udsendelse, hvis han blev tvunget til det. Det fremgår endvidere, at myndighederne i Bangladesh er tilbageholdende med at modtage uidentificerede personer retur til Bangladesh, og at Rigspolitiet fortsat ikke havde modtaget svar fra de ben-

galske myndigheder på en henvendelse af 17. juni 2009, hvorved Rigspolitiet via den Danske Ambassade i Dhaka havde anmodet om at få den pågældendes sag forelagt for myndighederne i Bangladesh.

Rigspolitiet konkluderede afslutningsvist i forelæggelsen for Udlændingestyrelsen, at det var udsigtsløst at fortsætte udsendelsesbestræbelserne overfor myndighederne i Bangladesh, og at Rigspolitiet af den grund anså sagen vedrørende udsendelse for afsluttet.

Det fremgår af Rigspolitiets forelæggelse af 10. oktober 2012, at den pågældende den 21. august 2012 havde oplyst, at han var villig til at lade sig fremstille for myndighederne i Bangladesh med henblik på udstedelse af rejsedokument, samt at han ønskede at medvirke til en frivillig udsendelse. Det fremgår endvidere, at Rigspolitiet fortsat ikke havde modtaget svar fra de bengalske myndigheder på henvendelsen af 17. juni 2009. Det fremgår derudover, at den Bangladeshiske Ambassade i Stockholm havde accepteret snarest at lade statsborgere fremstille personligt med henblik på udstedelse af rejsedokument. Rigspolitiet anførte endelig, at Rigspolitiet på den baggrund anså det for muligt at gennemføre en udsendelse af den pågældende, men at Rigspolitiet ikke kunne oplyse nærmere om tidsperspektivet herfor.

Den 26. november 2012 meddelte Udlændingestyrelsen den pågældende tilladelse som udsendelseshindret efter dagældende udlændingelovs § 9, stk. 2, nr. 4, (nu § 9 c, stk. 2) under henvisning til, at en udsendelse af den pågældende ikke havde været mulig i mindst 18 måneder, at den pågældende ansås at have medvirket ved udsendelsesbestræbelserne i minimum 18 sammenhængende måneder, samt at en udsendelse for tiden, efter de foreliggende oplysninger, måtte anses for udsigtsløs.

Udlændingestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at den pågældende under Rigspolitiets behandling af udsendelsessagen havde tilkendegivet, at han ønsker at medvirke ved udsendelsen, og at han på Rigspolitiets opfordring var fremkommet med supplerende oplysninger om sin identitet.

Udlændingestyrelsen lagde endvidere vægt på, at det fremgår af Rigspolitiets Statusrapport om arbejdet med udsendelse af afviste asylansøgere fra februar 2012, at der ikke er foretaget udsendelser til Bangladesh siden december 2010, samt at sagsbehandlingstiden hos myndighederne i Bangladesh er meget lang.

Udlændingestyrelsen fandt herefter henset til, at den pågældende havde været i udsendelsesposition siden den 15. juni 2003, uden at en udsendelse havde været mulig, samt at Rigspolitiet i forelæggelsen af 10. oktober 2012 havde anført, at det ikke var muligt at oplyse nærmere om tidsperspektivet for en udsendelse af den pågældende til Bangladesh, at en udsendelse af den pågældende for tiden måtte betragtes som udsigtsløs.

2. Vedrørende den statsløse fra Kuwait, som Udlændingestyrelsen ud fra en konkret vurdering har meddelt opholdstilladelse, kan oplyses følgende:

Der er tale om en mandlig ansøger med oprindelse i Kuwait, der indrejste i Danmark den 18. september 2001 og søgte om asyl.

Flygtningenævnet meddelte den pågældende endeligt afslag på asyl den 15. april 2004. Nævnet fastsatte i den forbindelse udrejsefristen til straks. Nævnet anførte i afgørelsen, at den pågældende var irakisk statsborger, og at han kunne udsendes til Irak.

Flygtningenævnet har efterfølgende gentagne gange og senest den 20. september 2012 afslået at genoptage den pågældendes asylsag.

Udlændingestyrelsen har gentagne gange og senest den 25. marts 2011 meddelt den pågældende afslag på opholdstilladelse som udsendeshindret jf. dagældende udlændingelovs § 9, stk. 2, nr. 4, (nu § 9 c, stk. 2).

Udlændingestyrelsen lagde ved afgørelserne vægt på, at den pågældende ikke havde medvirket til udsendelsen af Danmark, idet han overfor Rigspolitiet havde oplyst, at han ikke ville medvirke til en udsendelse til Irak, men at han gerne ville medvirke til en udsendelse til Kuwait.

Rigspolitiet forelagde den 9. maj 2012 sagen for Udlændingestyrelsen med henblik på Udlændingestyrelsens vurdering af, om den pågældende skulle meddeles opholdstilladelse som udsendeshindret efter dagældende udlændingelovs § 9, stk. 2, nr. 4 (nu § 9 c, stk. 2).

Det fremgår af Rigspolitiets forelæggelse, at det kuwaitiske konsulat den 19. juli 2004 afviste at meddele den pågældende tilbagerejsetilladelse til Kuwait, idet den pågældende ikke var i besiddelse af et kuwaitisk nationalitetspas, hvorfor han ikke kunne anses som værende kuwaitisk statsborger. Det fremgår endvidere af forelæggelsen, at Rigspolitiet den 6. oktober 2009 anmodede den Danske Ambassade i Riyadh om bistand til at frem-

skaffe indrejsetilladelse/rejsedokument til Kuwait, at den Danske Ambassade i Riyadh løbende havde rykket de kuwaitiske myndigheder for svar på forespørgslen, men at ambassaden fortsat var uden svar på forespørgslen, og at den Danske Ambassade i Riyadh den 10. oktober 2009 havde oplyst, at tidshorizonten for et svar var ukendt, samt at det uformelt var ambassadens vurdering, at det er udelukket, at Kuwait vil give en indrejsetilladelse til den pågældende. Det fremgår desuden af forelæggelsen, at Kuwait har et stort problem med cirka 200.000 personer, heraf 90 % irakere, der tilhører bidoon-gruppen, idet denne persongruppe efter Iraks invasion af Kuwait blev uønsket i begge lande. Det fremgår derudover af forelæggelsen, at den pågældende frivilligt lod sig fremstille for en irakisk delegation den 18. august 2009, at Rigspolitiet den 17. november 2009 anmodede den Danske Ambassade i Bagdad om bistand med forelæggelse af sagen til de irakiske myndigheder med henblik på at få den pågældende identificeret som irakisk statsborger, men at de irakiske myndigheder efterfølgende oplyste, at de ikke ønskede at tilbagetage den pågældende, idet hans papirer ikke er irakiske, men kuwaitiske.

Rigspolitiet anførte endeligt, at det var udsigtsløst at fortsætte udsendelsesbestræbelserne over for myndighederne i Kuwait samt Irak, hvorfor Rigspolitiet anså sagen vedrørende udsendelse for afsluttet.

Udlændingestyrelsen besluttede den 30. november 2012, efter en nærmere gennemgang af sagens akter at ændre den pågældendes nationalitet således, at den pågældende nu er registreret som statsløs (bidoon) fra Kuwait i stedet for irakisk statsborger.

Udlændingestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at den pågældende under asylsagsbehandlingen havde oplyst, at han var født og opvokset i Kuwait, samt at han havde fremlagt identitetspapirer fra Kuwait, hvoraf det fremgik, at han ikke er statsborger i Kuwait.

Den 30. november 2012 meddelte Udlændingestyrelsen den pågældende opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, (nu § 9 c, stk. 2), under henvisning til, at en udsendelse af den pågældende ikke havde været mulig i mindst 18 måneder, at den pågældende havde medvirket ved udsendelsesbestræbelserne i minimum 18 sammenhængende måneder, samt at en udsendelse for tiden, efter de foreliggende oplysninger, måtte anses for udsigtsløs.

Udlændingestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at den pågældende ifølge Rigspolitiets forelæggelse igennem hele sagens forløb havde medvirket til en frivillig udsendelse til Kuwait.

Udlændingestyrelsen fandt herefter, henset til, at den pågældende havde været i udsendelsesposition siden den 15. april 2004, at en udsendelse ikke havde været mulig i denne årrække, samt at Rigspolitiet i forelæggelsen af 9. maj 2012 havde oplyst, at det ikke var muligt at oplyse nærmere om tidsperspektivet for en udsendelse af den pågældende, og at en udsendelse af den pågældende for tiden måtte betragtes som udsigtsløs.

3. Vedrørende den aserbajdsjanske statsborger, som Udlændingestyrelsen ud fra en konkret vurdering har meddelt opholdstilladelse, kan oplyses følgende:

Der er tale om en mandlig aserbajdsjansk statsborger, der indrejste i Danmark den 15. oktober 2008 og søgte om asyl.

Flygtningenævnet meddelte den pågældende endeligt afslag på asyl den 10. november 2009. Nævnet fastsatte i den forbindelse udrejsefristen til straks.

Rigspolitiet forelagde den 6. oktober 2011 sagen for Udlændingestyrelsen med henblik på Udlændingestyrelsens vurdering af, om den pågældende skulle meddeles opholdstilladelse som udsendeshindret efter dagældende udlændingelovs § 9, stk. 2, nr. 4 (nu § 9 c, stk. 2).

Det fremgår af Rigspolitiets forelæggelse, at Rigspolitiet den 16. juni 2010 anmodede den Danske Ambassade i Tyrkiet om at forelægge den pågældendes sag for den Aserbajdsjanske Ambassade i Tyrkiet med henblik på at få den pågældende identificeret som aserbajdsjansk statsborger. Rigspolitiet havde på tidspunktet for forelæggelsen endnu ikke modtaget noget svar fra den Danske Ambassade i Tyrkiet. Det fremgår endvidere af forelæggelsen, at Rigspolitiet ligeledes via den Danske Ambassade i London havde forsøgt at få den pågældende identificeret, men at det ikke havde været muligt for den Aserbajdsjanske Ambassade i London at identificere den pågældende som aserbajdsjansk statsborger. Det fremgår derudover af forelæggelsen, at den pågældende gentagne gange havde tilkendegivet overfor Rigspolitiet, at han ønskede at medvirke til udsendelse til Aserbajdsjan. Det fremgår endelig af forelæggelsen, at Rigspolitiet fortsat anså det for muligt at gennemføre en udsendelse af den pågældende til Aser-

bajdsjan, men at udsendelsen beroede på, at den pågældende medvirkede til fremskaffelse af identitetspapirer eller rejselegitimation, samt indgav ansøgning om indrejsetilladelse, eller henvendte sig på en aserbajdsjansk repræsentation med henblik på identifikation.

Udlændingestyrelsen meddelte den 23. november 2012 den pågældende opholdstilladelse som udsendelsehindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, under henvisning til, at en udsendelse af den pågældende ikke havde været mulig i mindst 18 måneder, at den pågældende havde medvirket ved udsendelsesbestræbelserne i minimum 18 sammenhængende måneder, samt at en udsendelse for tiden, efter de foreliggende oplysninger, måtte anses for udsigtsløs.

Udlændingestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at den pågældende havde tilkendegivet, at han gerne ville medvirke til en udsendelse, samt at han på Rigspolitiets anmodning var fremkommet med yderligere oplysninger om sin identitet.

Udlændingestyrelsen lagde endvidere vægt på, at det fremgår af Rigspolitiets Statusrapport vedrørende arbejdet med udsendelse af asylansøgere fra februar 2010, at der ikke er foretaget udsendelser til Aserbajdsjan siden marts 2008. Udlændingestyrelsen lagde i den forbindelse tillige vægt på, at den Aserbajdsjanske Ambassade i London ikke havde været i stand til at identificere den pågældende som værende aserbajdsjansk statsborger.

4. Vedrørende den sudanesiske statsborger, som Udlændingestyrelsen ud fra en konkret vurdering har meddelt opholdstilladelse, kan oplyses følgende:

Der er tale om en mandlig sudanesiske statsborger, der indrejste i Danmark den 10. april 2009 og søgte om asyl.

Flygtningenævnet meddelte den pågældende endeligt afslag på asyl den 14. april 2010. Nævnet fastsatte i den forbindelse udrejsefristen til straks.

Den pågældende var i en kortere periode registreret som forsvundet fra Danmark, idet han opholdt sig i Norge.

Rigspolitiet forelagde den 30. april 2012 sagen for Udlændingestyrelsen med henblik på Udlændingestyrelsens vurdering af, om den pågældende

skulle meddeles opholdstilladelse som udsendelseshindret efter dagældende udlændingelovs § 9, stk. 2, nr. 4 (nu § 9 c, stk. 2).

Det fremgår af Rigspolitiets forelæggelse, at den pågældende havde underskrevet en erklæring om medvirken til frivillig hjemrejse, og at han den 8. juli 2010 lod sig fremstille for konsulen på den Sudanesiske Ambassade i Oslo. Det fremgår endvidere, at den Sudanesiske Ambassade den 15. oktober 2010 oplyste, at det på grund af interne problemer i Darfur-området var vanskeligt at indhente oplysninger til sagen, men at ambassaden ville forsøge at indhente de nødvendige oplysninger. Det fremgår i den forbindelse, at den Sudanesiske Ambassade i Oslo ved Rigspolitiets telefoniske henvendelse den 20. marts 2012 fortsat ikke havde modtaget svar fra myndighederne i Sudan.

Udlændingestyrelsen rettede den 20. november 2012 telefonisk henvendelse til Rigspolitiet, der over for Udlændingestyrelsen oplyste, at Rigspolitiet endnu ikke havde modtaget et svar fra den Sudanesiske Ambassade i Oslo vedrørende den pågældende, men at Rigspolitiet i februar 2013 skulle have et møde med den sudanesiske ambassadør vedrørende de generelle problemer med fremskaffelse af hjemrejsedokumenter til Sudan.

Udlændingestyrelsen meddelte den 30. november 2012 den pågældende opholdstilladelse som udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, under henvisning til, at en udsendelse af den pågældende ikke havde været mulig i mindst 18 måneder, at den pågældende havde medvirket ved udsendelsesbestræbelserne i minimum 18 sammenhængende måneder, samt at en udsendelse for tiden, efter de foreliggende oplysninger, måtte anses for udsigtsløs.

Udlændingestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at den pågældende havde tilkendegivet, at han gerne ville medvirke til en frivillig udsendelse til Sudan, samt at han havde ladet sig fremstille på den Sudanesiske Ambassade i Oslo.

Udlændingestyrelsen lagde endvidere vægt på, at Rigspolitiets Statusrapport vedrørende arbejdet med udsendelse af asylansøgere fra februar 2012, for så vidt angår Sudan, senest er blevet opdateret den 31. oktober 2011, samt at der ikke er sket udsendelser til Sudan indenfor den seneste årrække.